

ΘΕΜΕΛΟΙ ΛΙΘΟΙ

67 ΠΟΙΗΤΕΣ και ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ
σε μονόστιχα ποιήματα

ISBN: 978-9925-7723-0-8

Τίτλος: Θεμέλιοι Λίθοι

Συγγραφείς:

Η ιδέα της δημιουργίας αυτού του διαδικτυακού βιβλίου ανήκει στον κ. Δημήτριο Γκόγκα.

Συγγραφείς είναι οι ποιητές, οι ποιήτριες και γενικότερα οι λογοτέχνες που παραχώρησαν και διέθεσαν τα μονόστιχα ποιήματά και στους οποίους ανήκουν τα πνευματικά δικαιώματα.

Συλλογή υλικού - Επιμέλεια Έκδοσης: Δημήτριος Γκόγκας

e-mail επικοινωνίας: dimitriosgogas2991964@yahoo.com

Copyright 2020 © Δημήτριος Γκόγκας

ISBN: 978-9925-7723-0-8

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική του περιεχομένου του βιβλίου με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, ή η μετάδοση του βιβλίου ή μέρους του με οποιοδήποτε μέσο και σε οποιαδήποτε μορφή με τη γραπτή συγκατάθεση του έχοντος της ιδέα της δημιουργίας ή την αναφορά στην πηγή. Η παρούσα δημιουργία δημοσιεύτηκε, αναρτήθηκε και κοινοποιήθηκε για πρώτη φορά, τον Αύγουστο, στα παρακάτω Ιστολόγια:

- Οι Ποιητές που αγάπησα και άλλες μικρές και μεγάλες Ιστορίες λόγου (Ανθολόγιο Ποίησης)
- Κυπρίων Ποίηση και άλλες (μικρές και μεγάλες) ιστορίες λόγου

Επίσης στο ιστολόγιο : Κυπρίων Ποίηση και άλλες (μικρές και μεγάλες) ιστορίες λόγου δημοσιοποιήθηκαν ξεχωριστά οι ποιήσεις των Κυπρίων Ποιητών/ Δημιουργών.

Τέλος πρέπει να επισημάνουμε ότι αντίγραφο του παρόντος βιβλίου απεστάλη ηλεκτρονικά και σε μορφή Word σε όλους τους συμμετέχοντες Δημιουργούς και Ποιητές.

Διατίθεται δωρεάν από ποιητικές και γενικότερα λογοτεχνικές σελίδες του διαδικτύου.

Εισαγωγικό

Πηγή έμπνευσης για την δημιουργία αυτής της ανάρτησης αλλά και του διαδικτυακού βιβλίου ήταν μία ανταλλαγή απόψεων που είχα με έναν άγνωστο αναγνώστη στο διαδίκτυο με αφορμή την δημοσίευση εκ μέρους μου αναρτήσεων στο ιστολόγιο : Οι ποιητές που αγάπησα και άλλες μικρές και μεγάλες ιστορίες λόγου (Ανθολόγιο Ποιήσεως), μεμονωμένους στίχους από ποιήματα διαφόρων ποιητών και ποιητριών. Η ολιγόλογη συζήτηση είχε να κάνει με την δημιουργία της μονόστιχης ποιήσεως. Έτσι απευθύνθηκα σε όλους τους φίλους και μη ποιητές και ποιήτριες και η ανταπόκριση ήταν και άμεση αλλά και πολυάριθμη όσο αφορά τον αριθμό των μονόστιχων ποιημάτων. Σε λίγες ημέρες συγκεντρώθηκε αρκετό υλικό ικανό να γεμίσει τις σελίδες αυτού του e-book.

Τι είναι Μονόστιχο Ποίημα; Αυτό που μπορούμε να κατανοήσουμε αναλύοντας την λέξη μονόστιχο. Ένα ποίημα που αποτελείται από ένα στίχο με αυτοτελές νόημα. Μπορεί όμως ένας και μόνο στίχος να αποτελέσει μορφή ποίησης και να επισημοποιηθεί ως ενότητα στο λογοτεχνικό αυτό είδος ή τελικά είναι απλώς ένας άλλος ιδιαίτερος τρόπος που μπορεί να εκφραστεί, να εκδηλωθεί από τους λογοτέχνες η ποίηση; Όπως και να έχει δεν θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι το μονόστιχο ποίημα είναι ένα ανάπηρο ποίημα ή μια ακρωτηριασμένη σκέψη. Το αντίθετο, το μονόστιχο ποίημα μπορεί να εκφράσει ένα βαθύτερο νόημα, μια νόηση με αρχή μέση και τέλος και να αποτελέσει γιατί όχι τη βάση, τον θεμέλιο λίθο για την συγγραφή ενός ποιήματος με τη μορφή που γνωρίζουμε. Ίσως δε, να αποτελεί και μια επικίνδυνη πρόκληση για τον ποιητή ή γενικά για τον λογοτέχνη να ασχοληθεί με το μονόστιχο ποίημα καθώς θα πρέπει να συρρικνώσει μια ιδέα μέσα σε ελάχιστες λέξεις.

Μη λησμονούμε τις παροιμίες, τα αποφθέγματα, τα ρητά που μπορεί να μην αποτελούν ποίηση, είναι όμως ολιγόλογες δημιουργίες που κεντρίζουν το μυαλό και δίνουν υλικό για σκέψη και πνευματική ανάπτυξη.

Ας παραχωρήσουμε λοιπόν λίγο χρόνο από τον χρόνο μας, για να αναγνώσουμε τις νοηματικές μονάδες που διέθεσαν οι ποιητές και οι ποιήτριες και αφεθούμε στη ποιητική τους γλώσσα.

Δημήτριος Γκόγκας

Συμμετέχουν οι παρακάτω ποιητές και ποιήτριες:

1. Χριστιάνα Αβρααμίδου
2. Φωτεινή Κουφογάζου - Αγγουριδάκη
3. Χρήστος Αλεξιάδης
4. Λευτέρης Ασπρόπουλος
5. Λίνα Βαταντζή
6. Γιάννης Βέλλης
7. Πέτρος Κ. Βελούδας
8. Σοφία Σκουλίκια – Βέλλου
9. Πάμπος Βοσκαρίδης
10. Βασίλης Γεργατσούλης
11. Εύα Γεωργίου
12. Γεωργία Γιαμπουράνη
13. Δημήτριος Γκόγκας
14. Μαρία Γκουτζαμάνη
15. Μαίρη Γραμματικάκη
16. Αγγελική Γραφάκου
17. Ελένη Δημητριάδου – Εφραιμίδου
18. Άννα Ζανιδάκη
19. Σοφία Θεοδοσιάση
20. Κλεονίκη Καλαμαρά
21. Αλεξία Καλογεροπούλου
22. Γιώργος Ελευθ. Καραγιάννης
23. Ανδρέας Καπανδρέου
24. Κώστας Κατσώνης
25. Δημήτρης Κολιδάκης
26. Δέσποινα Κωνσταντίνου
27. Βαγγέλης Μακρίδης
28. Σταυρίνα Λαμπαδάρη
29. Γιάννος Λαμπής
30. Ιωάννης Μασμανίδης
31. Κατερίνα Κωνσταντίνου -Μάτσιου
32. Αλεξάνδρα Μπακονίκια

33. Εύα Νεοκλέους
34. Αντρούλλα Θεοκλή – Νικηφόρου
35. Μιλτιάδης Ντόβας
36. Λεωνίδας Οικονομίδης
37. Άντρη Περικλέους- Ονουφρίου
38. Μαρούλλα Πανάγου
39. Χριστόφορος Παντελή
40. Αδελαίδα Παπαγεωργίου
41. Ιωάννα Παπαντωνίου
42. Χάρης Παπασάββας
43. Χρήστος Παπαχρυσάφης
44. Γιάννης Παρασκευόπουλος
45. Πάνος Παρασκευάκος
46. Γιούλα Πατσαλίδου
47. Γρηγορία Πελεκούδα
48. Νίκος Πενταράς
49. Δέσπω Πηλαβάκη
50. Λουκία Πλυτά
51. Τζούλια Πουλημενάκου
52. Γρηγόρης Σακαλής
53. Νικόλας Σαλίβερος
54. Αντώνης Σαμολαδάς
55. Θανάσης Καραθύμιος - Σεκλιζιώτης
56. Ελένη Σέττα
57. Νίκη Σκουτέρη
58. Μαίρη Σουρλή
59. Παυλίνα Στυλιανού
60. Ελένη Σωφρονίου - Στρατή
61. Γεώργιος Τασούδης
62. Σωτηρούλα Τζιαμπουρή
63. Ρούλα Τριανταφύλλου
64. Τάκης Τσαντήλας
65. Πέτρος Τσερκέζης
66. Ελένη Τυρίμου
67. Βαγγέλης Φίλος

Χριστιάνα Αβρααμίδου

Χρόνος σύν/πλήν αιωνιότητα = άνθρωπος χ7 φορές πτώση

Φωτεινή Κουφογάζου – Αγγουριδάκη

«Γεμάτη Μαραθώνες η πατρίδα... έρμαιες κι αφύλακτες διαβάσεις μες στο χρόνο»

*

Οι ηθικά σκεπτόμενοι άνθρωποι, είναι εγκλωβισμένοι στο κουκούλι της απολυταρχίας
τους.

*

Πως τα γαζώνουν όλα οι άνθρωποι..ριπές κέρδους οι εντυπωσιακές φωνές τους.

*

Η φολιδοποίηση, μας έγινε δεύτερο πετσί...

*

Τα πάντα δείχνουν από αρχής, μα ...εμείς, μονίμως εθελουφλούμε.

*

Η Ομορφιά μαθές, χαλάστηκε μες στα πολλά της παινέματα.

*

Η ζωή μεθάει εκείνους, που τη γιορτάζουν διακαώς.

*

Χάθηκα...στο μεγάλο ωκεανό που μονάζει η θλίψη μας.

*

Στα χέρια σου ακουμπάω τη λύπη μου ακόμα κι ας μην είσαι εδώ.

*

Των «κολασμένων» η ψυχή βρυχάται και σταυρώνεται νυχθημερόν.

Χρήστος Αλεξιάδης

Χίλιες φορές το φτιάχνουμε κι άλλες τόσες το χαλούμε.

*

Το τέλειο είναι μάτια μου η πιο στυγνή παγίδα.

*

Το ότι μοιάζεις με κάποιον δεν σημαίνει ότι ταιριάζεις.

*

Της πλησμονής ο άμβυκας καλησπέρες να βροχοσταλίζει..

*

Στα ατελή είναι η ζωή και η σαγήνη

**

Λευτέρης Ασπρόπουλος

Σε ποθώ μονορούφι, δε μου αρκείς στάλα-στάλα.

*

Πρέπει να πουλήσουμε ακριβά κάθε δευτερόλεπτο.

*

Δεν προσδοκώ, εξεγείρω ανάσταση παρόντος.

*

Ζήσε απλά, απλά ζήσε

Λίνα Βαταντζή

Λογική και πάθος σε αλληλοσπαραγμό.

*

Συνθέσεις στιγμών το πέρασμα τους ζωής.

*

Πάγος χειμωνιάτικης αλκυονίδας είναι η ψυχραιμία.

*

Κλαδιά στον άνεμο βοούν οι επιθυμίες.

*

Συντρίμμια καθαρίζω, τους παραπλάνησης και προσβολής.

*

Έρμαιο στον χρόνο το σχήμα τους αγάπης.

*

Επιπλέει στο ρυάκι μέχρι τη λίμνη, το γιασεμί.

*

Τη σιωπή με ελπίδες γεμίζω

Γιάννης Βέλλης

Πάλι οι σκέψεις μοιράζονται, με τη θάλασσα.

*

Ίσως η απάντηση δεν θα έρθει ποτέ, μα περιμένεις.

*

Μπερδεύτηκαν οι αναμνήσεις με τους συνήθειες και ξεψυχάνε.

*

Πόσο λείπει ο ουρανός, όταν τον τρώνε τα σύννεφα.

*

Άλλη μια νύχτα που περιμένει, κάποιο ξημέρωμα.

*

Αισιοδοξούμε ότι αλλάξαμε, τόσο, όσο να μη πληγωθούμε.

*

Μια παγίδα η νίκη, για νικητές και νικημένους.

*

Αχαρτογράφητα τα μέρη που προσκυνάς, μα χάνεσαι.

*

Οι ρόλοι άλλαξαν, μόνο εσύ ακόμα νιώθεις τους.

*

«Μόνο να μοιραστούμε την Άνοιξη, ήθελα.

*

Αν λείψω, να μαζέψεις τους εποχές που ξεχάσαμε.

*

Περίεργο να σε κυνηγάνε τα όνειρα και εσύ να κρύβεσαι στη νύχτα.

*

Αν περισσεύουν οι λέξεις, τους τους μαζέψουμε σε μια γωνιά.

Πέτρος Κ. Βελούδας

Στον ίσκιο των ματιών τους, κρύβεται συχνά ο ματαιόδοξος φόβος τους

*

Οι φιλοφρονήσεις συχνάζουν σε κοσμικές καταιγίδες

*

Τα ζωγραφισμένα χαμόγελα των βασανισμένων ψυχών, τυπώνονται στη μοναξιά τους

**

Σοφία Σκουλικά – Βέλλου

Εγώ είμαι η συνείδηση σου η σβησμένη.

*

Σκάει κύμα ύπουλο που πονεσιὰ για ναυτικούς δεν έχει.

*

Δεν ζεις σε κόσμο μαγικό στο έχω πει από καιρό.

*

Πρόσεχε κλέβεις τις ανάσες μου με τα χαμογελά σου.

*

Σου το χω πει θα στο ξαναπώ το ψέμα δεν το συγχωρώ.

*

Μένει μια ξεθωριασμένη πινακίδα που γράφει σε αγαπώ.

*

Η αγάπη σου είναι σπανιόλο χρυσαφί.

*

Της γέννησης χάραγμα νόθο η πρώτη λέξη.

Πάμπος Βοσκαρίδης

Εκεί που θάβουν οι νεκροί τους ζωντανούς τους.

*

Πως τάχα φεύγουν οι νεκροί δεν είν' αλήθεια.

*

Τους ζωντανούς αφήνουν οι νεκροί να φύγουν.

*

Οι ζώντες είν' αυτοί που τους νεκρούς εγκαταλείπουν.

*

Δεν είσαι μόνος, εδώ είμαι 'γω μου ψιθυρίζει η μοναξιά.

*

Παλίμψηστον άνθρωπος ον βιωμάτων.

*

Σκιά φωτός ατίμητον δώρον

*

Ξέρουν άραγε τα'αηδόνια πως φλυαρούν οι ποιητές;

Βασίλης Γεργατσούλης

Μη δαγκώνεις τις λέξεις γιατί ματώνουν.

*

Ξαποσταίνω στη σκιά της αγάπης.

*

Οι πιο μελωδικές σιωπές στα μάτια σου.

*

Πολύπλευρα αναλφάβητοι μας κυβερνούν.

*

Πίσω απ' την ομίχλη φωλιάζει ένα τίποτα.

*

Ταλαντευόμαστε ισορροπώντας.

*

Όλα όσα έχω να πω, τα χωρά μόνο ένας στίχος.

*

Εγώ ο φλύαρος να γράφω μονόστιχα...

*

Το αμύγδαλο μαγεύτηκε απ' τον ήλιο και βγήκε απ' το ρούχο του.

Εύα Γεωργίου

Συνάντησες πολλά σκοτάδια γι αυτό η νύχτα, απόχρωση σου
φαίνεται.

Γεωργία Γιαμπουράνη

Ποίηση είναι ένα δάκρυ στο Σύμπαν που δεν στερεύει ποτέ!...

*

Άκουσα τον ήχο της σιωπής και γαλήνεψα.

*

Μην ενοχλείς την ησυχία... Άστην να κοιμηθεί ήσυχη απόψε.

*

Ένα δάκρυ έσταξε στον ωκεανό και η θάλασσα γαλήνεψε.

*

Αύριο θα κηδέψω την θλίψη και θα είμαι ευτυχισμένη.

*

Στάλες βροχής που σαν αγγίζουν τη θάλασσα διαμαντένιοι σταυροί γίνονται!

*

Είχα ξεχάσει πως αρκεί μονάχα ένα λουλούδι για να ομορφύνει η γη.

*

Όταν τολμήσω να με γνωρίσω θα σε γνωρίσω κι εσένα ψυχή του κόσμου!

*

Εξαφάνισε τα όρια και τις μορφές και άγγιξε την πραγματικότητα.

*

Πρόσεξε... οι λέξεις έχουν ήχο και άρωμα. Έλκουν και απωθούν...

*

Ο Αέρας τραγουδάει τις μνήμες των προγόνων και η ζωή γίνεται πιο σοφή.

*

Έγειραν τα κλαδιά των δέντρων να δουν τους ανθρώπους και τα άνθη τους μαράθησαν!

*

Λίγο πριν το θάνατο γίνονται τα άπλα σπουδαία!

*

Στο τέλος της ζωής έμεινε μια άδεια γη και ένας ξύλινος Σταυρός, να θυμίζει
τη θυσία!

*

..σαν πεθαίνω φεύγω στους ουρανούς. Εκεί βρίσκω τις ρίζες μου και ξαναγεννιέμαι

*

Ο χρόνος ταξίδευε αιώνια ... έφτασε στο ΤΕΛΟΣ. Αύριο θα γυρίσει στην ΑΡΧΗ!

*

Και η Δημιουργία μου ψιθύρισε: " γεννήθηκες για να επιστρέψεις στην Αρχή μου"

Δημήτριος Γκόγκας

12 Μονόστιχα για τους Μήνες

Των χρόνων μας η αρχή, αιώνια με τέλος μοιάζει
*

Φλεβάρη ο έρωτας χτύπησε, έμεινε μισός κι απέκτησε άλλοθι
*

Μοιραία τον Μάρτη ή πολύβουη άνοιξη ανασταίνει Χειμώνα
*

Πελεκητοί σταυροί, αίμα στα δάκτυλα κι ο Απρίλης ανασαίνει
*

Ήλιος τρανός καημούς ευτυχεί και των ερώτων του Μάη
*

Κρυφοκοιτάζουν τα όνειρα στου πύρινο εφιάλτη του Ιούνη
*

Ένα μικρό κυκλάμινο φυτεύτηκε στη ξέρα του Ιούλη
*

Ένας ο μήνας Αύγουστος κι η Παναγιά μας ταιρι
*

Έτσι ζούσε στον ένατο, μ' ένα ποτήρι κρασί υψωμένο στην υγεία όλου του κόσμου
*

Στης ρότα του χρόνου λέγοντας όχι κρατούσε σημαία τη θέση του
*

Ένα βήμα πριν το τέλος δοκίμαζε τις αντοχές του
*

Σαν μια νιφάδα έλιωνε το φωτεινό άστρο του χρόνου.

Μαρία Γκουτζαμάνη

Δολοφόνοι συναισθημάτων οι σιωπές της καρδιάς μου.

*

Νικώ το χρόνο στις μνήμες των αγγιγμάτων σου.

*

Παθιάζετε η λύτρωση να ερωτοτροπεί με το τέλος.

*

Αμφιταλαντευόμενες αποφάσεις ζωής, αποτέλεσμα σύμπραξης δολοπλόκων «εάν»

*

Τρέφω την παρουσία σου στο μυαλό μου με χυμούς της καρδιάς.

*

Η ηθική των πολλών, δυνάστης της ανθρώπινης ύπαρξης.

*

Ένα γυναικείο δάκρυ, όλη η αλμύρα της θάλασσας.

*

Γδύνω το Εγώ μου μπρος στην απόλυτη ταύτιση του Εμείς.

*

Ακολουθώ τη μοναξιά μου στα παγωμένα όνειρα μου.

*

Λάτρεψα εμένα μέσα από σένα.

*

Κι αν κίνησα για θάλασσες αχαρτογράφητες είναι γιατί στα γνώριμα νερά δεν χόρτασε
κολύμπι η ψυχή μου.

*

Σε κατακτώ μέσα από τις πεθυμησιές της ψυχής μου.

*

Και σαν γυρνάς στο παρελθόν αφουγκρασμός ψυχής ο απόηχος των αναμνήσεων.

*

Υπέροχο δημιούργημα η μοναδικότητα όταν η ασυμβατότητα δουλεύει με μαεστρία.

*

Η ψυχή της αδάμαστη χορεύει στην αιωνιότητα της στιγμής.

*

Εκλιπαρούσε τη σιωπή να μαζέψει τα απομεινάρια της απογοήτευσης.

*

Η διεκδίκηση ξεινιά μέσα από κάθε πτώση.

Μαρία Γκουτζαμάνη

Απαξιωτική ή συμπεριφορά σε χρόνο και θάνατο σαν ξεπερνάς το γήινο στοιχείο.

*

Σύντροφος πιστός, συνοδοιπόρος σοφός η μοναξιά στο διάβα της ζωής μου.

*

Τον έγδυνε με το βλέμμα της και φάνταζαν υπέροχα τα εσώψυχά του.

*

Τρυγώ τις στιγμές μου μέσα από κάθε βλέμμα μου.

*

Χαράζω τις λέξεις στο χαρτί για να θυμάμαι μέσα από τους άλλους πως υπήρχα.

*

Ζωή... ένα ποντάρισμα του κόκκινου στη ρουλέτα του χρόνου.

*

Είναι κάτι γυναίκες κύματα... που σε παρασέρνουν σε αχαρτογράφητα νησιά του νου.

*

Κι ήρθε η σιωπή... απλόχερη, ανέμελη, και πράα... αθόρυβα να τη σκεπάσει στοργικά,
το βάλσαμο της λήθης να ρίξει στις πληγές της.

*

Λάτρης των προκλήσεων η ψυχή μου.

*

Μίλα μου για κείνη την ώρα του πάθους που η καρδιά πυρακτώνει το Σύμπαν.

*

Ακούω το βογγητό των ψυχών να θορυβεί στη σιωπή.

*

Νυχτώνει... η ανασφάλεια κυριεύει απλόχερα την αυριανή μέρα που ζημερώνει.

*

Αντίκρισε το φεγγάρι και χαμογέλασε ενώ η σιωπή πάλευε να σαγηνεύσει το χρόνο.

Μαίρη Γραμματικάκη

Οι διαφορετικές ζωές μας συμπυκνώθηκαν στις μικρές κοινές στιγμές μας κι απέσταξαν
Αθανασία.

*

Τι κι αν ήρθε φθινόπωρο αφού έχω να προσδοκώ μιαν άνοιξη κι έναν ήλιο
μεσοκαλόκαιρου στα μάτια σου να ζήσω;

*

Χαρτογράφησα στις πλάτες σου την οικουμένη και πάνω στα στήθη μου ζωγράφισες
όλα όσα δεν χάρηκες μαζί μου χαμένα σε λεηλατημένες ώρες!

*

Στάμινα ζωής κάθε μας ματαντάμωμα!

*

Πισωγύρισμα δεν έχει η Σταύρωση μα μόνη ελπίδα την Ανάσταση.

*

Ούτε χρόνος, ούτε χώρος αναμεσείς μας μόνο σκληροί άνθρωποι και καιροί μας
χωρίζουν μα εγώ πάντα για σένα το αταίριαστο νικώ!

*

Γενναίοψυχη και Magnanimus έμεινα μέχρις εσχάτων και με το μέτωπο ψηλά επέλεξα
να βαδίσω για την Αθανασία.

*

Ο λογισμός ξέσφαλε τον δρόμο από της επιβίωσης της ανάγκης και λάθεψε τον δρόμο
της καρδιάς.

*

Η αγάπη δεν προστίθεται παρά μόνο πολλαπλασιάζεται κι ενίοτε μοιράζεται μα μόνο σε
πολλούς στους χαλεπούς καιρούς!

*

Καρδιές που κλοντοσίμωσαν πάντα θα κρατούν υπερκόσμια επικοινωνία ακόμη και σε
παράλληλα σύμπαντα.

*

Καμιά απώλεια δεν είναι εις μάτην κι ο θάνατος ιπποτικά φέρεται στη θυσία.

*

Η άδολη αγάπη ματώνει κι η προδομένη αγάπη εξαγνίζεται.

*

Ας μείνουμε εδώ αγκαλιά κάτω από τη στέγη έναστρου ουρανού να ζεσταθούμε κορμί
με κορμί να ενώσουμε καρδιά με καρδιά χέρι με χέρι να βγούμε στον κόσμο δυνατοί
στο «εμείς μαζί» στην επόμενης ημέρας τη χαραγή!

*

Μαίρη Γραμματικάκη

Σμίγουν τα σύμπαντα όταν κοντοσιμώνουν οι ψυχανεμισμένοι!

*

Να σεργιανάς εκεί όπου ο Έρωτας δεν είναι κι όπου η Αγάπη όρια δεν γνωρίζει!

**

Αγγελική Γραφάκου

Μια σύντομη αιωνιότητα ή μια ατέλειωτη στιγμή;

*

Οι λέξεις είναι ατελείς αλλά τις έχουμε ανάγκη.

*

Απελευθερωμένη μνήμη ή πεισματάρικη αμνησία;

*

Οι λέξεις αιωρούνται βουβά στο στόμα, μέχρι να γίνουν γενναίες.

*

Δεν βαδίζεις την αλήθεια, βαδίζεις στην πραγματικότητα που θέλεις να ζήσεις και που αντέχεις.

*

Έχει και η σιωπή τα καλά της, αλλά χρυσός δεν είναι..

*

Χωρίς λευκά ψεύδη, μήτε ο Θεός στέκεται.

*

Μια μακριά αλυσίδα με πυρακτωμένα ώρες, η ζωή..

Ελένη Δημητριάδου - Εφραιμίδου

Όταν αναβάλλεις τις μετακομίσεις, άλλος αδειάζει το σπίτι σου.

*

Αν αισθανθείς μαγνήτες, φυλάξου από τη σαρκοβόρα ομορφιά.

Άννα Ζανιδάκη

Της θάλασσας η τρικυμία αντάριεψε το συφερό της, σε έντονους ρυθμούς.
*
Καμαρώνει ο γονιός για την άνοδο του παιδιού του, μέσω του χαρακτήρα του
*
Τρελάθηκε η φύση, αφότου ο άνθρωπος έκανε έντονη την παρέμφαση του.
*
Στρώθηκαν τα κιλίμια της γνώσης, μα ξέφτισε η λογική με τα αποπαιδιά της πτώσης τους .
*
Παραμέρισε ο έντιμος βίος, το απονενοημένο διάβημα των ελευθερίων ηθών.
*
Σιάλα ανέβηκε η θέληση με την προτροπή της αυτογνωσίας της.
*
Μαραμένα στέκουν στα παρτέρια τα ζουμπούλια, απρόθυμα να ευωδιάζουν ξανά.
*
Μάτωσε η κλειψύδρα του χρόνου, εφόσον αιμορραγεί συνεχώς η πορεία της στην
καταστροφή.
*
Κατακλύζει η πρόοδος την ανάπτυξη, μα η κατάντια της συσσώρευσης λαού,
αποδεικνύει τη συμφορά της.
*
Μερίσματα ένα σωρό, σε διαπραγματεύσεις και συγκλίνουσες πορείες ζωής και επανόδου αυτής.
*
Σαθρά τα θεμέλια μιας πατροπαράδοτης ως τώρα στάσης και κατάστασης ζωής..με
φόβο και ενοχικό σύμπλεγμα, την αποπομπή της.
*
Μακάριοι όσοι βεβηλώνουν τις μνήμες τους, εξαιτίας, των πνευμάτων, άκυρων και
άκαιρων πάντα.
*
Στροφή πλεύσης κρίσης πιστεύω να γινώσκει ο άρχων της γης, εφόσον εξιλεωθούν οι
αμαρτίες μας.
*
Δεν έχει σημασία το τι πρέπει, μα αρκεί να το πραγματοποιήσουμε ρισκάροντας στα
θέλω μας.
*
Τεράστια η απολαβή της ψυχής μας, ενόψει της καθαρότητάς της και της ανάτασής
της.

Σοφία Θεοδοσιάδη

Πριν σε δικάσει ο χρόνος βρες καιρό

*

Τα Καλοκαίρια είναι ο δρόμος μου της παιδικής καταφυγής μου

*

Η αλήθεια κρύβεται εκεί όπου ξεπλένεται η ψυχή

*

Βραδιάζω με τα γιασεμιά τη νύχτα σε ανθίζω

*

Εάν ελάχιστος περπάτησες εις τη ζωή θα απογραφείς ολίγος

**

Κλεονίκη Καλαμαρά

Αμφισβητώ τα λάθη σου, ίσως γιατί δεν έχεις.

*

Δυο πράγματα έχω που πονούν μα χωράει μόνο το ένα.

*

Η εξουσία δίνεται σε αυτούς που δεν υπάρχουν.

*

Προσπαθώ να μετρήσω τα χρόνια με τα δάχτυλα αλλά δεν φτάνουν.

*

Κλείδωσα το συρτάρι της ψυχής κι εσύ το έσπασες να δεις.

*

Πολλές οι πίκρες, ένας ο θάνατος.

*

Δεν φοβάμαι τη νύχτα μόνο τα σκοτάδια της.

Αλεξία Καλογεροπούλου

Δεν ζούσα από τον φόβο μην πεθάνω.

*

Να ζεις την κάθε μέρα όπως είναι, χωρίς μεγάλους στόχους.

*

Ρίξου με τόλμη στη ζωή και ό,τι έχει θα σου δώσει.

*

Μιλούσε τόσο πολύ για τη ζωή που δεν πρόλαβε να την ζήσει.

*

Κι αφού ασχολήθηκα με όλα τ' άλλα, χρόνος δεν έμεινε για μένα.

Γιώργος Ελευθ. Καραγιάννης

«ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΝ' Η ΖΩΗ, ΞΕΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΦΕΥΓΕΙΣ»

Με χαμηλές πτήσεις δεν λευτερώνεσαι.

*

Μέρες που μοιάζουν με καλοκαιρία γρήγορα τελειώνουν.

*

Αν δεν περάσει πόνο η αγάπη, δεν στεριώνει.

*

Όλα έχουν τη σημασία τους, τίποτα δεν γίνεται τυχαία.

*

Κανείς δεν ξέρει, τι θ' ακολουθήσει μετά το επόμενο βήμα.

*

Κάπου κάπου ν' αφήνεις την πόρτα μισάνοιχτη.

*

Πέλαγος η ομορφιά και μέσα της ανακαλύπτουμε και άλλη ευτυχία.

*

Ό,τι αγαπήσαμε και ό,τι θ' αγαπήσουμε, δεν θα πάει χαμένο.

*

Κάθε στιγμή είναι μοναδική και να την απολαμβάνουμε.

*

Γιώργος Ελευθ. Καραγιάννης

Ας είναι ψέμα η ζωή, την αγαπάμε.

*

Δεν θα μιλούσαμε για το φως, αν δεν το είχαμε δει.

*

Απ' αυτά που ζεις, μαθαίνεις καλύτερα να κρίνεις.

*

Τι κι αν το κύμα αφρίζει απ' την οργή, θα βρει στεριά να στρώσει.

*

Σου στέρησαν τη χαρά και το γέλιο, να μη νιώθεις άνθρωπος.

*

Ρίξε αλλού τη ματιά, όταν δεις πως η αλήθεια σκοτώνει.

*

Όταν το βλέμμα δεν αγγίζει τον ορίζοντα, θα πάψεις να υπάρχεις.

*

Όλα έχουν τη σημασία τους, τίποτα δε γίνεται τυχαία.

*

Όταν τα λούλουδα ανθίζουν, γελούν κι οι γειτονιές.

*

Κάθε στιγμή είναι μοναδική και πρέπει να την απολαμβάνουμε.

*

Ό,τι αγαπήσαμε και θ' αγαπήσουμε, δεν πάει χαμένο.

*

Πολλά φαινόμενα μας ξεγελούν και πέφτουμε στην παγίδα τους.

*

Ν' αφήνεσαι στην άλλη μεριά του βουνού που λάμπει ο ήλιος.

*

Κάποιες αναμονές έχουν την πίκρα του καφέ και δεν τις ορίζεις.

*

Ποια θάλασσα είναι βαθύτερη απ' τα θλιμμένα σου μάτια;

*

Του τέλους το φως ολίγον και ανεπανάληπτον.

*

Τα όνειρα που άξιζαν, δεν σβήνουν με τα χρόνια.

*

Ανοιχτό παράθυρο η καρδιά, τη θάλασσα μέσα της φέρνει.

*

Γιώργος Ελευθ. Καραγιάννης

Βαρύ το δάκρυ που αναβλύζει απ' της ψυχής τα βάθη.
*
Θα 'ρθει στιγμή που όσοι σε «κατάλαβαν», δεν θα σε ξέρουν.
*
Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, ξαναγυρνούν στα ίδια.
*
Δεν είναι κι εύκολο ν' ακούς την καρδιά σου.
*
Ένα παιδί κουβαλάς μέσα σου και το στηρίζεις.
*
Μπορεί ο έρωτας να γίνει ο καλύτερος ζωγράφος και να σε δελεάσει.
*
Η αγάπη κι αν πληγωθεί, συνεχίζει το δρόμο.
*
Η ελπίδα πάντα θα βρίσκει ραγίσματα στην καρδιά να μπαίνει.
*
Μες στο γαλάζιο, η λευκότητα συναρπάζει.
*
Γίναμε μια θάλασσα μαζί, αλλά το κύμα δεν μας άντεξε.
*
Μόνο για τις απολαύσεις μας δεν είμαστε υποκριτές.
*
Όσο κι αν η αγάπη πληγώνεται, ξέρει να συνεχίζει.
*
Σε ποιο όνειρο μπήκες να το καλέσω να σ' έχω;
*
Τι κι αν δυο θάλασσες μπήκαν ανάμεσά μας, δεν θα χαθούμε.
*
Είσαι έρωτας όμορφος, μυστήριος και με πλανεύεις.
*
Κοντά στη αυγή, τα όνειρα της νύχτας αργοσαλεύουν.
*
Την αγάπη μου την έκανα θάλασσα, να σ' έχω στην αγκαλιά μου.
*
Τις νύχτες που ο βοριάς λυσομανά, σαν κεριά οι μνήμες σιγοκαίνε.
*

Γιώργος Ελευθ. Καραγιάννης

Στα χρόνια που 'παιζες παιδί, πάντα θα γυρνάς.

*

Μπήκαν σύννεφα ανάμεσά μας και χάσαμε τον ήλιο.

*

Στων ματιών σου το χρώμα η ζωή σου περιέχεται.

*

Φοβάμαι μην ξεχαστώ στο δρόμο και χαθεί η περιπέτεια.

*

Στο τέλος θα θυμόμαστε μόνο τους έρωτες και τα ταξίδια.

**

Ανδρέας Καπανδρέου

Ταξίδι στη σκοτεινή πλευρά της σελήνης, για χάρη της Εκείνης

*

Τα χελιδόνια φεύγουνε, το ίδιο κι οι Μαρίες

*

Όταν η αξιοπρέπεια κουρελιαστεί, σιδέρωσε την αξιοπρέπειά σου και προχώρα

*

Εσύ μου έδειχνες το φεγγάρι κι εγώ κοίταζα τα μάτια σου

*

Μύρια βεγγαλικά ανάβουν σε κάθε σου βλέμμα, Μύρια Έκανες ταξίδι στον χρόνο για να
βρεθείς εδώ όταν έπρεπε

*

Αν υπάρχουν Θεέ, ψιθύρισέ το στ' αυτί μου

*

Εγώ σε απάτησα μόνο με το μυαλό σου, εσύ με το κορμί μου

Κώστας Κατσώνης

Μες στην απλότητα των στίχων διαβάζουμε τη σύνθεση του κόσμου.

*

Ανάθεμα τη ζωή που μας πει στον θάνατο.

*

Σκέψεις: μιλήματα κι αντιμιλήματα στου νου τη σιωπή...

Δημήτρης Κολιδάκης

Πάντα θα προσμένεις ερχομούς που θα θέλεις να συγχωρήσεις

Δέσποινα Κωνσταντίνου

Δάσος της Άχνας: κάθε του δέντρο κι ένα αντίσκηνο.

*

Κύριε, Κύριε, κράτα με, κι ας μην βλέπω από πού.

*

Χειμώνας είναι ό,τι μου εκμυστηρεύεται μιας καταιγίδας η ανατομία.

*

Θρηνώ για τις παρωνυχίδες που άφησα να διογκωθούν.

*

Ποίηση είναι μια φρασούλα που αναβλύζει από μόνη της.

*

Κι όλο επιστρέφεις στο τετράδιο. Σου έχει γίνει πια πατρίδα.

*

Εν αρχή η ψυχή εγέννησε την ποίηση. Κι έκτοτε η ποίηση αναγεννά την ψυχή.

Βαγγέλης Μακρίδης

Τελικά δεν ήταν ελπίδες, ήταν στιγμές απατηλές,
ισχνές και φρούδες.

*

Αστέρι είσαι τ' ουρανού, πού πέφτεις κάθε βράδυ.

Σταυρίνα Λαμπαδάρη

Κάτω από τη γλώσσα μου φυλώ τη λύτρωσή μου

*

Θύτες και σφάγια εμείσστης αστραπής τ' αλώνι

*

Συνδαιτυμόνες στου ήλιου το τραπέζι, ο σπουργίτης κι εγώ

*

Χιμάει η Αλήθεια στραφτερή, του Δίκιου η ώρα ήρθε

*

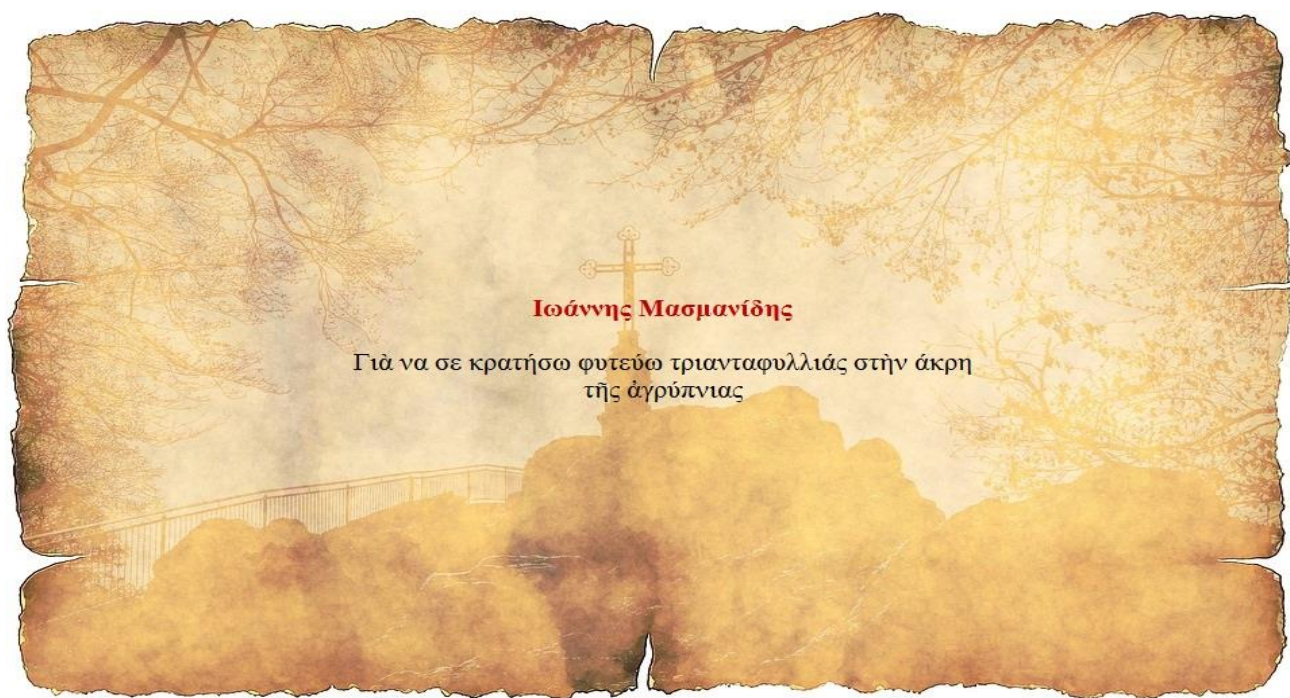
Αγιασμός είσαι και δώρο τίμιο. Αρχή και τέλος είσαι, μάνα.

*

Κι εσύ κρατούσες το Φως, μάνα, να το βλέπουν ψηλά οι αγγέλοι

*

Κι ήταν σα να'χε ο Θεός κατέβει ανάμεσά μας με τα χέρια γεμάτα αστέρια
για να στολίσουμε τα μαλλιά μας

Κατερίνα Κωνσταντίνου – Μάτσου

Χωρίς έρωτα Ζωή δεν είσαι

Εύα Νεοκλέους

Ποίηση μονάχα εσύ. Κι ας μην το ξέρεις.

*

Τώρα τα δύσκολα έπονται του αύριο η σιωπή ανατέλλει...

*

Ο χρόνος μετουσιώνεται σε αιωνιότητα εν τη εκπνοή του.

*

Ανήσυχoi θα καταθέτουν πανσελήνους οι αιώνες μου.

Από τη συλλογή «Σημάδια για το δρόμο», Ακτίς 2015

*

Κι οι νύχτες, μόνο νύχτες από τότε...

*

Είναι πολύ λυπημένες οι λέξεις. Και δεν τολμάς να τις αρθρώσεις...

*

Καιρός να ψάξουμε για αντικαταστάτριες αυταπάτες.

Από τη συλλογή «Λευκή Σελίδα», Το Ροδακινό 2020

Αλεξάνδρα Μπακονίνα

Στην αγκαλιά σου θελκτικά τα μυστικά της αφής

*

Σαν το θρύψαλο παραχώνομαι σε οτιδήποτε τον θυμίζει

*

Από την αναλγησία της μοίρας σφαδάζω

*

Τα βάσανα κερνάνε θάνατο

Αντρούλα Θεοκλή Νικηφόρου

Τη σιωπή τη φοβάμαι πιότερο από τα λόγια.

*

Οι σκέψεις δεν παλεύονται στο πέραςμα του χρόνου.

*

Ακούω τη φωνή σου, μέσα από τους ήχους της σιωπής σου.

*

Το δέντρο κι αν ξεράθηκε οι ρίζες του απλώνουν.

*

Ασάλευτη η θάλασσα ,μα ο βυθός βρυχάται.

*

Η σιωπή βουίζει και γίνεται κραυγή.

*

Πέτρωσαν τα όνειρα, πριν έρθει η Άνοιξη.

*

Ανήμπορος ο χρόνος να σβήσει τη μορφή σου.

*

Σύντροφος της μοναξιάς ένα γεμάτο παρελθόν.

*

Γράμμα φυλαγμένο της καρδιάς μου φυλακτό.

*

Οι ρίζες μας καθρέφτης της γενιάς μας.

*

Τα σκαλοπάτια της ζωής δεν θέλουν φόβο, θέλουν τόλμη.

*

Η λογική κόντρα στα θέλω της ψυχής.

*

Τα θέλω και τα μη ,έννοιες αντίπαλες .

*

Χαρά και λύπη αντάμα στις ζωής το μονοπάτι.

Μιλτιάδης Ντόβας

Λύπης τ' αποφθέγματα, Γαίας θημωνιά. Απερίγραπτο.

*

Αίμα που κοιμάται με υπομονή, γιατρικό στη θλίψη.

*

Έστρεψα το βλέμμα στ' Άστρου την Οργή, με δέος!

*

Ζήση της ελπίδας, της αποκοτιάς, λύτρωσης απόληξη.

*

Κέρνιο το εικόνισμα, ψεύτης ο ναός, συννεφιά που καίει!

*

Του Ολύμπου μύθοι και ενθύμηση, Στύγας όψη!

*

Πέτρινο πηγάδι, μαγικής πηγής, λευτερώθηκε!

*

Μαγικό χαλί, άστρα μιας απόκοσμης κοσμοχαλασιάς.

*

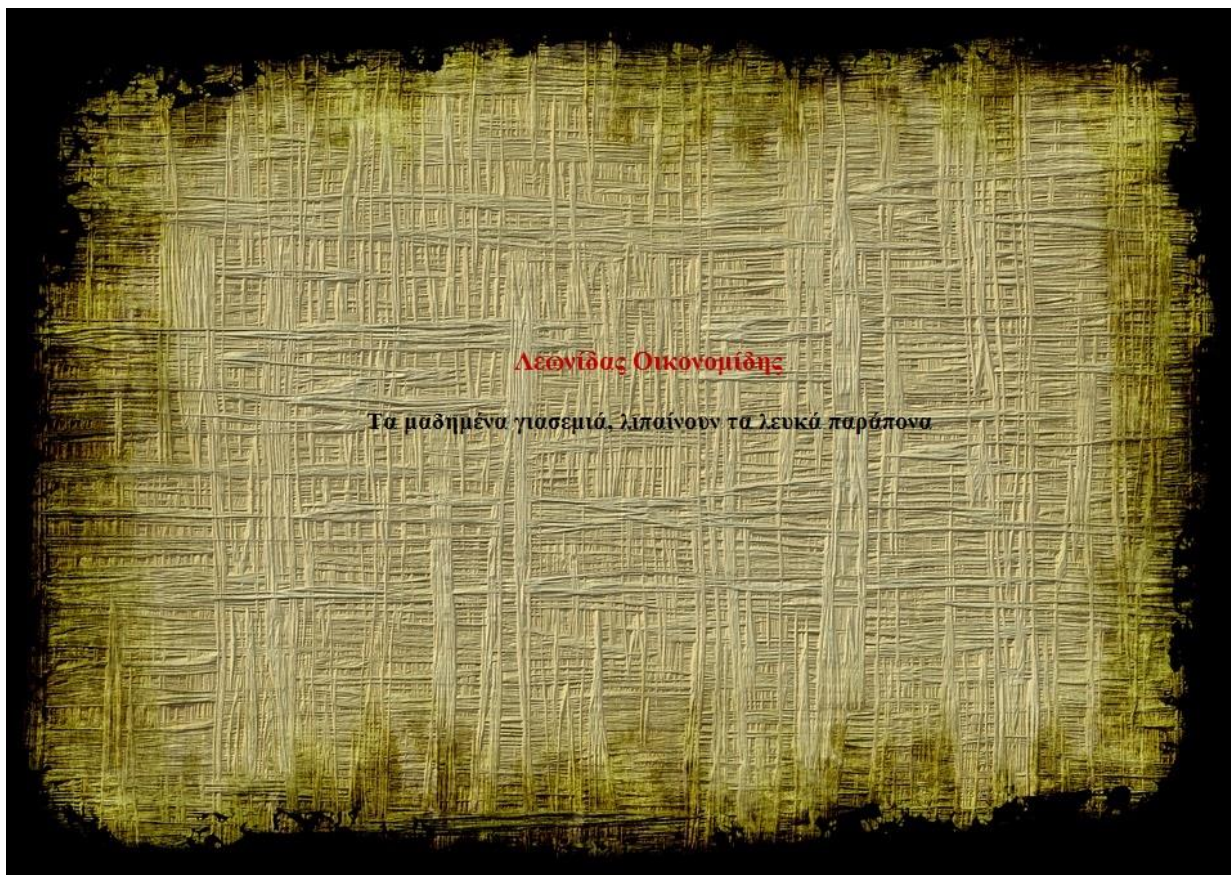
Νους απελπισμένος απ' τη θλίψη τ' Έρωτα, Ουρανού χλαμύδα!

*

Κεντρί Αγάπης, άναστρο ανάσασμα, στη νοσταλγία.

*

Χαμόγελου τ' Άρρητου, μ' Ήλιου τα ψεγάδια, γελαστές ψυχές!

Λεωνίδας Οικονομίδης

Τὰ μαδημένα γαστρίᾳ, λιπαίνουν τὰ λευκά παράπονα

Άντρη Περικλέους Ονουφρίου

Προσμένω εκείνη την αυγή που θα χαράζει στ όνομά σου.

*

Σου χάρισα το ρόδο κι εσύ κοιτάζες το βάζο απέναντι.

*

Νούφαρο η ψυχή, χρειάζεται ύδωρ αγάπης για ν ανθίσει

*

Άτιμο πράγμα η ψυχή όσο την δίνεις αντρείβεται.

Μαρούλλα Πανάγου

Ας κρατάμε όμορφη την ψυχή μας είναι η μόνη ομορφιά που δεν μπορεί να την φθείρει
ο χρόνος.

*

Στο χέρι μας είναι να διαλέξουμε αν θα είμαστε απογοητευμένοι η γοητευμένοι απ την
ζωή.

*

Αλλαγμένοι όσο ποτέ κι όμως πεισματικά απαράλλαχτοι.

*

Να σταματούμε στο τοίχος του φόβου που πίσω του καραδοκεί ο ζωντανός
εφιάλτης μας .

Χριστόφορος Παντελή

Τι κι' αν οι άνθρωποι κοιτάνε; Πάντα θα κοιτάνε από μακριά, αλλά το βάθος της
καρδιάς μου μόνο εσύ.

*

Τον Ήλιο κοίταξα φεγγοβολούσε, κι' είπα ξημέρωσε και ζω, σ' ευχαριστώ.

Αδελαΐδα Παπαγεωργίου

Λέω να βάψω στο χρώμα της καρδιάς μου τους τοίχους

*

Μια φορά κι ένα καιρό, οι άνθρωποι ζούσαν αμέριμνοι

*

Ο έρωτας... ακόμα μια θεατρική παράσταση...

*

Ιούλιε σε αποχαιρετώ με ευγνωμοσύνη! Ακόμη τα πόδια μου πατούν στη γη και ο ουρανός είναι στη θέση του!

*

Θα γίνουν τα ταξίδια ...άπιαστα όνειρα...

*

Μην μου λέτε να ζήσω όπως θέλω. Με κρατούν αιχμάλωτη οι υποχρεώσεις

*

Μέσα στα ασύστολα ψέματα κρυφάκει η αλήθεια...

Η συγνώμη είναι η μοναδική διέξοδος για να ηρεμήσει η ψυχή σου...

*

Τα λόγια σου χάραζαν αιματηρά χαρακώματα στη ψυχή μου...

*

Προσπαθώ να βρω τις συντεταγμένες. Το μήκος και το πλάτος της αγάπης...

Ιωάννα Παπαντωνίου

Μάζεψα αστερόσκιονη με την απόχρη τ' ουρανού να ντύσω τα όνειρά μου...
*

Άφησα την Ηχώ να σκορπίσει της ψυχής μου τις φωνές στα κύματα...
*

Λυτά τα μαλλιά αντιμάχονται τ' ανέμου την οργή...
*

Λευκές φτερούγες λειιάζουν το μαύρο σου φόντο, μα εσύ δεν λες να πετάξεις...
*

Δάκρυσαν τα σύννεφα να γελάσουν οι ψυχές...
*

Ρίξεις αλυσίδες κρατούν δέσμια τ' ανθισμένα μας κλωνάρια...
*

Των ψυχών η απόδραση έχει το τίμημά της...
*

Του χρόνου η κλεψύδρα μετρά τα όνειρά μας...
*

Αποταμιεύουμε ελπίδες για το αύριο, μη στερηθούμε...
*

Εκεί που αγκαλιάζει γη κι ουρανό ο ορίζοντας, ακροβατούν τα όνειρα...
*

Ακολούθησε τη φεγγαρόστρατα να φτάσεις στο δικό σου αστέρι...
*

Τα χνάρια στην άμμο δεν τα σβήνει το κύμα, αλλά η ζωή...

Χάρης Παπασάββας

Έρχεσαι απέρχεσαι και η μοναξιά μου καταλαμβάνει τον ελάχιστο χώρο της ύπαρξής μου...

Λάμπεις και σβήνεις σαν φάρος, οι μυρωδιές σου , νεραντζιάν θα που χύνεις

Παπαχρυσάφης Χρήστος

Και αν τον κόσμο γύρισα τον ίδιο ήλιο είδα!

*

Κατάλαβα τι σημάνει ζωή τη στιγμή που πέθαινα!

*

Εκβιασμός, φανατισμός, εκφοβισμός, διαμελισμός, η εξέλιξη!

*

Είπα τα μυστικά μου στη θάλασσα και αυτή τα διέδωσε με το πρώτο της κύμα!

*

Η φωτιά της ματιά σου μόνο με δάκρυ σβήνει!

Γιάννης Παρασκευόπουλος

Για να τραβήξεις κατά τον ήλιο πρέπει να ξέρεις το δρόμο του

*

Δεν φτάνει που γίναμε αριθμοί αποκτήσαμε και πρόσημο

*

Η απόσταση δεν υπολογίζεται σε μέτρα αλλά σε συναισθήματα

*

Σε κόσμο υπανθρώπων άνθρωπο δεν θα βρεις

*

Το όνειρά μας δόθηκαν αντιπαροχή και δεν κρατήσαμε ποσοστό συνιδιοκτησίας

*

Κρυφτό παίζουν τα παιδιά όχι τα συναισθήματα

*

Φεγγάρι μην φωτίζεις σπίτια και δρόμους αλλά τις σκοτεινές ψυχές των ανθρώπων.

*

Σε όσους αγνοούν την παρουσία σου στείλε απλά τη λήθη σου.

*

Το να είσαι γυναίκα είναι θέμα γέννησης το να είσαι θηλυκό θέμα ταλέντου.

*

Το σκοτάδι πάντα ψεύδεται

*

Στο έρωτα και στο πόλεμο πρέπει να επιτεθείς για να νικήσεις.

*

Γιάννης Παρασκευόπουλος

Σε όσους έχεις φερθεί πλουσιοπάροχα μην αποδέχεσαι τα ψίχουλά τους.

*

Η προσπάθεια είναι το ήμισυ της επιτυχίας το έτερον ήμισυ της είναι η επιμονή.

*

Οι μάχες της ζωής κερδίζονται από τους αγωνιστές της.

*

Μην επιζητάς την πτώση του άλλου αλλά την άνοδό σου δίπλα του.

*

Όσους ενώνει η μοίρα άνθρωποι και καταστάσεις δεν τους χωρίζουν

*

Νικάει η αγάπη την απόσταση με υπομονή και επιμονή

*

Αντί της σιωπής προτιμώ την άρνηση.

*

Αν η πόρτα που κτυπάς δεν ανοίγει γκρέμισε τον τοίχο δίπλα της.

*

Και το απλό έχει την πολυπλοκότητά του.

*

Μην ξοδεύεις τα ακριβά σου όνειρα σε ευτελείς ανθρώπους.

*

Στο όνειρο πάντα να λες καλημέρα.

Πάνος Παρασκευάκος

Σιώπα και άκου τα παιδιά, έχουν κάτι να πουν.

*

Δεν μ' άρεσαν ποτέ οι κύκλοι, που έχουν τέρμα ίδιο με αρχή.

*

Ποτέ δεν μ' άρεσε το σκάκι, που έχει τα πιόνια στη πρώτη τη γραμμή.

*

Χαμένες αξίες, μασκέ και σωσίες, του θέλω απληστίες και ματαιοδοξίες.

*

Του χρόνου αναβάτες, στον κόσμου διαβάτες - απλά σαν θαμώνες.

*

Απ' το AMHN ως το AMAN, μια δρασκελιά ταξίδι .

*

Κάποτε θα συναντηθούμε, χωρίς χρώμα, φυλή, γλώσσα, θρησκεία.

*

Ειν' η ζωή μας δανεισιά, σε ενός θεού τεφτέρι.

*

Όσο η ευθύνη θα ψάχνει ιδιοκτήτη, το μέλλον θα μοιάζει με το χθες.

*

Όσο το αύριο στο σήμερα μένει ,έστω και έσχατη, ελπίδα πεθαίνει.

*

Αγαπώ τόσο τους θύτες όσο και τα θύματα, κι' έτσι αγάπησα και μένα.

*

Όποιος στο αύριο ελπίδα γυρεύει, σ' άγωνα γραμμή τη ζωή ταξιδεύει.

*

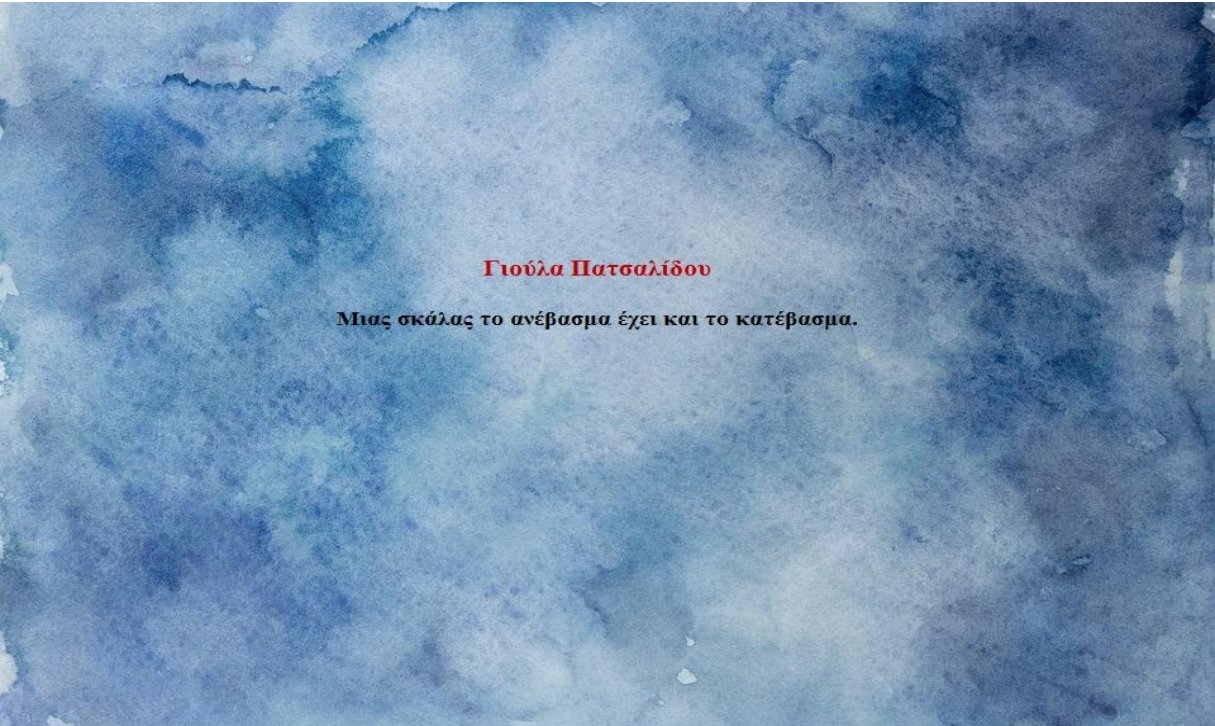
Όσο δεν λέτε τους ξέρω - τους είδα ,ο χρόνος σκοτώνει την κάθε ελπίδα.

*

Σε ελπίδα ζωή δεν σε πούλησα και στον φόβο δεν σ' έχω χαρίσει .

*

Όσο κι' αν τρέξεις ποτέ δε θα σωθείς, μόνη ελπίδα, να αντισταθείς.

Γιούλα Πατσαλίδου

Μιας σκάλας το ανέβασμα έχει και το κατέβασμα.

Γρηγορία Πελεκουδά

Ζωή θύμισε με, τι θέλω εγώ εδώ χωρίς προορισμό;

Νίκος Πενταράς

Χωρίς

Χωρίς την παρουσία σου διψούν τα περιβόλια.

*

Φυλακτό

Φύλαξα στα φυλλοκάρδια το φιλί σου φυλαχτό.

*

Ταύτιση

Βλέπω με τα μάτια σου και ζω με την καρδιά σου.

*

Ταξίδι

Το κορμί σου υδρόγειος κι εγώ ταξιδευτής.

Δέσπω Πηλαβάκη

Αδύνατον να δραπετεύσω από τον εαυτό μου

*

Πάνω σε κείνα τα βουνά ξέχασα την καρδιά μου

*

Μια καρδιά ναυαγεί μεσοπέλαγα

*

Μια βάρκα χωρίς πυξίδα η ζωή

*

Στην καρδιά μου γύρε να ξαποστάσεις

*

Γίναν τα μάτια σου το φως του κόσμου

*

Η προσμονή του γυρισμού μόνη χαρά

*

Ζωντανή η ελπίδα γεννά το όνειρο

*

Ακούμπησε η απελπισία στο παραμύθι να ξαποστάσει

*

Στους διαδρόμους της φαντασίας σεργιάνισα την αγάπη

*

Ευτυχία είναι ο τρόπος που με κοιτάς μες τα μάτια

*

Αγκομαχά ο χρόνος καθώς φεύγει και χάνεται

*

Φως της ζωής τα μάτια σου , το βλέμμα σου ζωή μου

*

Έτσι με βρήκε η ζωή και φόρεσε χειροπέδες στα νιάτα μου

*

Του Φθινοπώρου τα κίτρινα φύλλα όμορφο σάβανο μιας ζωής

Λουκία Πλυτά

Μέσα στον ήλιο τίποτα δεν μένει ασυγχώρητο.

*

Γαλήνη θα πει κερδίζω. Αν τίποτα δεν έχεις να κρύψεις τίποτα δεν έχεις να φοβηθείς.

*

**Αυτό που είσαι, που πράττεις μονολογεί, ό,τι μεγαλειώδες
μόνο από έρωτα συμβαίνει.**

Τζούλια Πουλημενάκου

Ελευθερία, εσύ της αλήθειας αγέρωχο στεφάνι!

*

Πίσω απ' τις πτυχές της πανσελήνου κρύβεται ο νους!

*

Ακριβή μου θάλασσα, εσύ κι ο ήλιος το μυστικό μου!

*

Από τη μήτρα της γης γεννιέται η αγάπη!

*

Μίλα μου γι' αγάπη ν' αλλάξει τροχιά ο κόσμος!

*

Η νύχτα λύνει τον μαύρο μανδύα της και φανερώνεται λευκή η μέρα!

*

Μέσα στην αχανή όαση του νου ιχνηλατώ την άβυσσο.

*

Όταν ο ποιητής γράφει, η πένα του μετουσιώνεται σε φως.

*

Σκιαγραφώ μ' ένα χαμόγελο τον σιωπηλό ήχο της απλότητας.

Γρηγόρης Σκαλής

Γράφω ποίηση από ανάγκη, όχι επιλογή

Νικόλας Σαλίβερους

Δεν υπάρχει εμπόδιο, το νιώθω, δυο καρδιές με πίστη να ενωθούν.

*

Τραχύς, μακρύς και δύσβατος ο δρόμος της αυτογνωσίας.

*

Η απώλεια ενός φίλου, στην αυλή σου, θλίψη μέλλοντος κι' απορίας σκέψη αφήνει.

*

Είθισται ο αθώος ν' αυτοκτονεί κι' όντας πεθαμένος του ρίχνονται οι ενοχές.

*

Χάρισε λίγο χρόνο στη μητέρα σου... Αυτή πάντα συγχωράει... Ο χρόνος ποτέ!

Αντώνης Σαμολαδάς

Είσαι εσύ και σε αποδέχτηκα γιατί για μένα είσαι το παν !

*

Είμαι εδώ για να γεννήσω ότι έχεις ανάγκη !

*

Τον έρωτα μπορείς να τον γνωρίσεις μόνο στα μάτια μιας γυναίκας

*

Θάνατος ο έρωτας αθάνατο σε βαπτίζει !

*

Μπορεί να μην είμαι ο έρωτας που περιμένεις, είμαι ο έρωτας που χρειάζεσαι...

*

Θα αντάλλασσα κάθε λέξη, κάθε στίχο, κάθε ποίημα, για λίγες στιγμές ευτυχίας μαζί σου.

*

Πάντα μέσα από τις λέξεις μου με αγωνία σε αναζητούσα.

*

Οι κόκκινα γραμμές δεν είναι για να ορίζουν όρια αλλά για να καταπατώνται...

*

Κλέβει καρδιές το φιλί σου και εγώ έχω μόνο μια καρδιά να χάσω...

*

Είναι και κάποιες γυναίκες τόσο κοντά και στο μακριά...

*

Όλες μου οι λέξεις εσύ

*

Στην εκπνοή των χειλιών σου αναστήθηκε ο έρωτας...

Θανάσης Καραθύμιος- Σεκλιζιώτης

Στα σύννεφα λιμνάζουν τα όνειρα, φεύγουν και χάνονται μαζί τους!

Ελένη Σέττα

Στίχο μονό μου ζήτησες, μα που θα τον χωρέσεις;
*

Ο πόνος είναι άπονος και την ψυχή γερνάει.
*

Σαν αγαπάς και σ' αγαπούν άλλο να μην γυρεύεις.

Νίκη Σκουτέρη

Νιώθουμε πάντα νέοι κι ενεργητικοί όσο οι γονείς μας ζουν.

*

Για να γίνεις ένδοξος όχι μόνο να ονειρεύεσαι αλλά να αγωνίζεσαι κάθε μέρα, κάθε ώρα!

*

Μην γεμίζεις με φθόνο, θα τον πληρώσεις αρκετά κάποια στιγμή.

*

Πες καλημέρα, χαμογέλασε, νίκησε την μοναξιά.

*

Κυνηγώντας κι αγωνιώντας για το μέλλον χάνεται το παρόν.

*

Η καθαρή και ίσια ματιά φανερώνει άνθρωπο φωτεινό και δυνατό.

*

Βήμα βήμα χτίζεται ένα σπίτι. Βήμα βήμα στηρίζεσαι και στη ζωή σου.

*

Χαμογέλασε και θα λάμψει όλη η φύση, η σκοτεινιά θα διαλυθεί.

*

Οι νέοι ελπίζουν, οι ηλικιωμένοι πίνουν από τις αναμνήσεις και την πείρα τους.

*

Όσο ο χαρταετός αντιστέκεται στον άνεμο τόσο η πίστη και η επιμονή κερδίζουν.

*

Ποιος διδάσκει καλύτερα; Αυτός που μιλά συνεχώς ή αυτός που σιωπά;

*

Μια ζωή προσπαθώ να σβήσω τις μαύρες βούλες μέσα μου. Φταίει μάλλον το σφουγγάρι.

*

Σκόρπισε ελπίδα, ρίξε σπόρους, πότισε και φρόντισε καλά την γη σου. Κέρδισες!

*

Για να γίνεις έμπειρος και σοφός κοίταξε κατάματα το παρελθόν σου. Σε διδάσκει!

*

Ένας κούφιος άνθρωπος είναι ίδιος με ένα κενό μπουκάλι. Κάνουν την ίδια φασαρία.

Μαίρη Σουρλή

Της καρδιάς οι ρωγμές τ' ασημένια φιλιά, ουράνια ανεβάζουν τη χαρά!

*

Οι αβάσταχτοι πόθοι σηκώσανε φωνές, νεφέλες αταξίδευτες σαν απαλές ψυχές...

*

Γλάροι καρδιές ψηλά... ψηλά με το λεβάντε... λούζονται μες στον ήλιο...

*

Όσο δίνουμε φως στην ψυχή, τόσο η καρδιά θα πιάνει ουρανό!

*

Όταν αγάπη φιλεύεις εξαίρετη πανοπλία υφαίνεις...

*

Όσο μέσα μας η ομορφιά κατοικεί, μας υψώνει πιο ψηλά!

*

Σκέψεις που ανθίζουν στο φως, σκορπούν άρωμα ελπίδας και φλόγα δύναμης!

*

Η αγάπη ρίχνει ένα - ένα τα αγιόθια απ' τα τριαντάφυλλα και μένουν τα ροδοπέταλα!

*

Στιγμές στο πέρασμα των ανέμων σφραγίζονται στην ψυχή μας!

*

Κάθε φύσημα σκορπά τ' άρωμα, που τρελαίνει άστρα μιας προσδοκίας!

*

Ότι απ' το σήμερα αποκομίζεις... πιο κοντά στο αύριο πλευρίζεις.

*

Νάμα ότι καλό αποκτήσεις στους χρόνους, η μόνη τιμή που αξίζεις να συναντήσεις το αιώνιο.

*

**Αν θελήσω να τιμωρήσω τον εαυτό μου, λιγοστεύω τις πλέριες στιγμές... που ζω μες
στ' όνειρο μου!**

*

Πώς να ξεγελάσεις το χρόνο αν χαθεί τ' άρωμα του ταξιδιού;

*

Τραγούδι μακρινό της νύχτας το μυστήριο.

*

Με δυο φτεροκοπήματα κι έναν αυλό, υψώθηκε το ποίημα πέρασε τη μυρτιά!

*

Οι λυροφόροι άνεμοι της ποίησης διανθίζουν τη ζωή μου!

Παυλίνα Στυλιανού

Όταν σίγησε ο ουρανός σίγησε και η ψυχή της ποίησης

*

Δεν άφησες το παράθυρο ανοιχτός και χάθηκε το μήνυμα των πουλιών

*

Άκου τον ήχο της καρδιάς που ντύνει την ημέρα γιορτινά

*

Ζωγράφισε με τις λέξεις για να δώσει σχήμα στη ζωή της

*

Ξεφυλλίζοντας την ποίηση ταξιδεύουν οι λέξεις και φτιάχνεις το όνειρο

*

Η αγάπη είναι θάλασσα πλατιά που δεν μπορεί να εγκλωβιστεί σε μια μόνο αγκαλιά

*

Τα δάκρυα της βροχής είχαν την γεύση πικραμύγδαλου μετά από την φυγή

*

Θρόισμα ήτανε που άκουγε τα μυστικά του ανέμου

*

Ερωτική φαντασία προβάλετε αφήνοντας τον ήχο του βιολιού του να ξεχυθεί

*

Όταν τα βήματα κυλάνε μέσα στους δρόμους με μια παράξενη σιγή που απλώνεται
γύρω το μυαλό απλά ταξιδεύει

**

Ελένη Σωφρονίου - Στρατή

Μέσα από τις βουβές κραυγές ανθίζουν πάντα οι λέξεις.

*

Στ' αλάλητα, στ' ανείπωτα, λύπες ακροβατούνε μα οι κουβέντες των ματιών, με τις
σιωπές τους ζούνε.

*

Έφευγες και ξεμάκρaines όλο και πιο κοντά μου.

*

Θα ρθεις. Το ξέρω μια βραδιά, πριν η ζωή νυχτώσει

Γεώργιος Τασούδης

ΠΑΤΗΡ ΠΕΛΑΓΟΥ οιακιστή, σείεις Διονύσιε 'σὺ.

Σωτηρούλα Τζιαμπουρή

Ένα αύριο γνωρίζει τη μαγεία του σήμερα.

*

Μέσα από τη σιωπή μου γνώρισα εμένα.

*

Το διαβατήριο της ζωής μου είναι η αλήθειες μου.

*

Γυμνή η ψυχή καταπίνει τους φόβους.

Ρούλα Τριανταφύλλου

Είμαι ελεύθερη σ' ένα στίχο.

*

Στα όνειρά μου ονειρεύεται η θάλασσα.

*

Ανασκαφή μη κάνεις στη γη παλιών αμαρτημάτων.

*

Η ελπίδα με το θάνατο μετριέται.

*

Τα μάτια σου είναι πατρίδα της ψυχής μου.

*

Έρημη πόλη η ψυχή μου.

*

Τα τελευταία δάκρυα πορεύονται σαν όνειρα αστέγων.

*

Έριξα άγκυρα στο ακρωτήρι των δακρύων.

*

Απέραντη η μοναξιά δίχως ένα ποίημα.

*

Καράβι με όνομα Χίμαιρα δε θα ξανάρθει.

*

Στα αθεμέλιωτα σπίτια δεν ριζώνουν ελπίδες.

*

Τα λόγια μου κόβουν τη νύχτα στα δυο.

*

Στο ταξίδι καμία Ιθάκη.

*

Έγιναν προσευχή οι κτύποι της καρδιάς.

*

Σε χρόνους ξύλινους κρατώ τις μνήμες.

Τάκης Τσαντήλας

Σε αναπνέω έρωτα! Για σένα γράφω κι εξυμνώ την ομορφιά και την παραφροσύνη σου.
*

Ατέρμονος ωκεανός τα μάτια σου. Με προ(σ)καλούν, με ταξιδεύουν και με πνίγουν.
*

Εμείς μαζί θ' αναζητήσουμε το μέγιστο, το τόσο απλό, το γλυκοχάραμα.

Πέτρος Τσερκέζης

ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΟΥ ΠΙΝΩ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

(από τη συλλογή: Ήλιος ο Κορινθιακός)

*Εγώ κρασί δεν έπινα, ρακί για να μεθύσω,
Τώρα τα πίνω και τα δυο για να σε λησμονήσω...*

Δημοτικό

Στα χείλη σου πίνω το κρασί, στα μάτια την αγάπη
Στον Πωγωνίσιο το χορό σπάζω καημούς και πικρές
.*

Πορτοκαλιά της γειτονιάς ξένοι τα τρων τα φρούτα.
*

Πάρε με λέξη δροσερή, πηγάδι της ψυχής μου.
*

Κίτρινο φύλλο στο παράθυρό μου,
Πώς να διαβάσω την παλάμη σου;
*

Αμυγδαλιά στα άνθη σου με πόνεσε η άνοιξη.
*

Μες το αλώνι του χορού, πάλευε με το χάρο.
*

Γράμμα σου στέλνω πορφυρό, τριαντάφυλλο γραμμένο.
*

Στους ώμους βράχους σήκωσα και Σίσυφος δεν είμαι.
*

Στα βλέφαρα του φεγγαριού κρέμασα το μεράκι.
*

Ρίξε, ουρανέ μου μια βροχή μας έπνιξε η σκόννη!
*

Σταμάτα άνεμε πικρέ, τι έγινες μοιρολόι!
*

Πέτρος Τσερκέζης

Μπουμπούκιασαν οι λέξεις μου στου κεραυνού τι ρίζα.

*

Πέτρες Κορινθιακές πατώ για ν' ανεβώ στο χρόνο.

*

Την πίκρα που 'χω στην καρδιά γιατρεύει το κλαρίνο.

*

Μια μαργαρίτα λιόχαρη τον ήλιο προσκυνάει.

*

Τον ελαιώνα ασήμωνε η σελήνη όλη τη νύχτα.

*

Όταν ξυπνώ τη χαραυγή βλέπω κλαμένα ρόδα.

*

Τι έχεις παιδάκι μου που κλεις και πίκρανες τη μέρα;

*

Σε ξένο τόπο έχασα τον μίσχο της ελπίδας.

*

Πατάω στεριά και θάλασσα πατρίδες του καημού μου.

*

Γιορτινή μέρα λιόχαρη, πανηγυρίζει ο κόσμος
Χρυσή φωλιά στα μάτια σου χτίζει το χελιδόνι.

*

Μια βάρκα πάει στα κύματα σαν όνειρο χαμένο.

*

Στον Πάπιγκο σκαρφάλωσα και ξέχασα να κατέβω.

*

Χιόνι λεπτό με σκέπασε, με λιώνει ήλιος αγάπης.

*

Γίνομαι ρόδο φλογερό, το Μάη τον ερωτιάρη.

*

Αρχαίες πέτρες διάβασα, δρασκελίσα αιώνες.

*

Αυτά τα φρούρια τα τρανά τ' αμύνονται οι νεκροί μας.

*

Πέτρος Τσερκέζης

Αυτές οι πέτρες οι σκληρές, τραπέζια ιστορίας.

*

Έστρωσε δείπνο ο Όμηρος, που συνεχίζει αιώνες!

*

Τρώω και πίνω και μεθώ και καίγομαι στις φλόγες.

*

Του Δούρειου Ίππου η κοιλιά φλόγες κόλασης έχει.

*

Τολμώ, στα μάτια σε κοιτώ, είναι θολός καθρέφτης.

*

Τα χέρια σου στους ώμους μου με περιστέρια μοιάζουν,

Πότε λαλούν μες στα μαλλιά, πότε άνθη πασπαλίζουν.

*

Άκουσέ με λίγο, δεν τ' άρπαξε όλα τα λόγια ο άνεμος.

Ελένη Τυρίμου

Πίστεψε στο όνειρο μην γίνεις λαθραίος επιβάτης.

*

Με τα ακροδάκτυλα της ψυχής μου σε ζωγράφισα μην μου χαθείς...

*

Ταξίδια δεν κάναμε ποτέ, απλά εμείς είμαστε το ταξίδι.

*

Κανείς δεν κράτησε το χέρι του φονιά, θρηνούσανε το θύμα.

*

Καράβια μικροτάξια έκαναν τις ζωές μας, ούτε κουπί πιάσαμε.

*

Πίσω αυτό βουρκωμένο σου βλέμμα λάμπει ο ήλιος.

*

Το χάδι της στοργής σου στόλισε με λάμψη την απλότητα.

*

Το αυθεντικό σου γέλιο σφράγισε, την κραυγή της λύπης, της απόγνωσης.

*

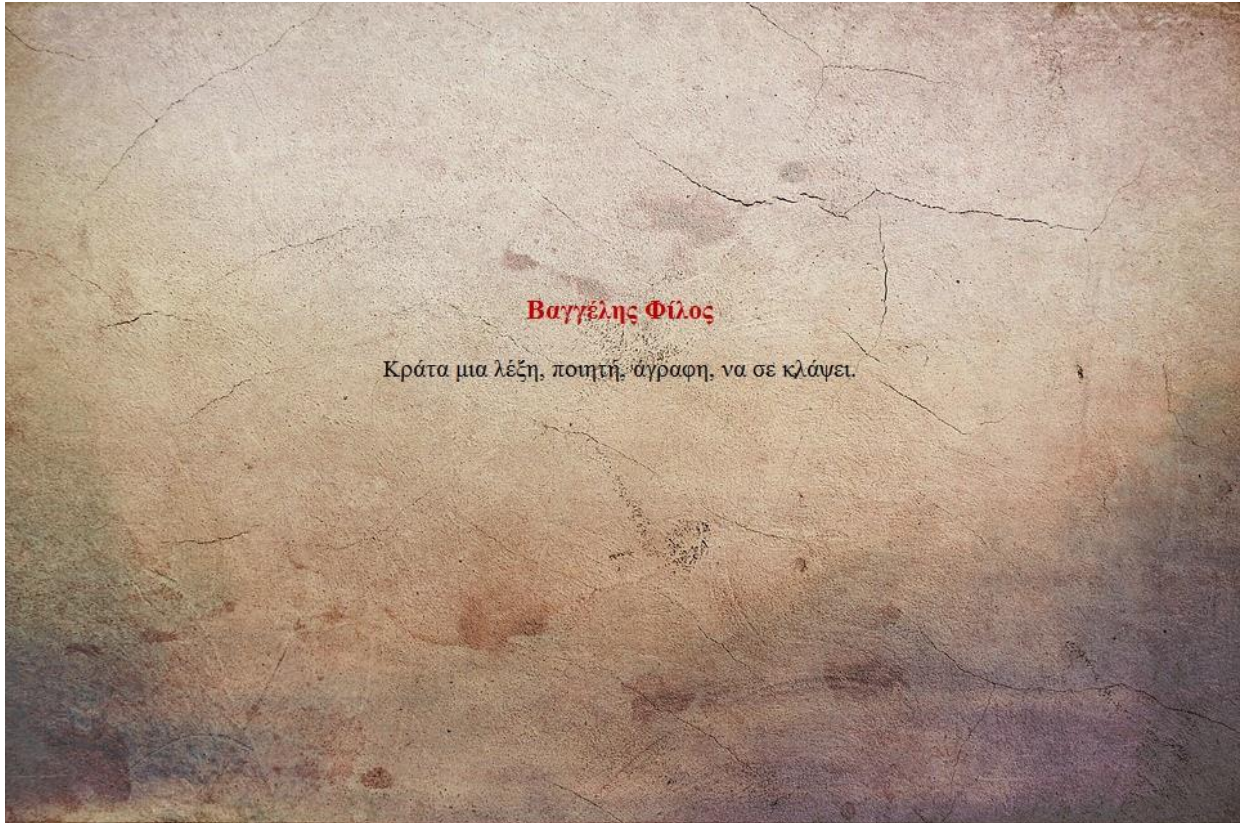
Το τραγούδι σου αυτό το λένε οι γρύλοι μυρίζει η άνοιξη...

*

Πάντα θα υπάρχουν λευκά Περιστέρια, χελιδόνια να φέρνουν την άνοιξη κρατήσου.

*

Η ψυχή σου ολάνθιστο ρόδο απλά εγώ τις μυρωδιές σφαλίζω.

Επιμέλεια Έκδοσης: Δημήτριος Γκόγκας
Έκδοση: e-book
ISBN: 978-9925-7723-0-8